

Diferents
fotogrames
de la sèrie emesa el
1985 TV3

La primera sèrie de TV3

L'adaptació televisiva de la novel·la de Pedrolo es va estrenar el desembre del 1985

En els seus inicis, TV3 es va embarcar en un projecte complex: l'adaptació televisiva de *Mecanoscrit del segon origen*: la història de l'Alba i en Dídac, la lluita de dos joves, un noi i una noia, únics supervivents a la Terra després d'un atac extraterrestre. De fet va ser un repte professional per a un dels joves realitzadors de la cadena que tot just acabava de néixer: Ricard Reguant. I en certa manera també era "complir un dels desitjos més ocults" del guionista i director teatral: "convertir en imatges l'excel·lent novel·la". Així explica Ricard Reguant en el seu blog els motius que el van empenyer a fer l'adaptació: "Un dels llibres que més m'havien influït en la meua joventut, i penso que en la joventut de gairebé tot Catalunya, va ser, sens dubte, l'obra més publicada de Manuel de Pedrolo."

En un primer moment, Reguant pensava adaptar la novel·la en format de minisèrie de tres episodis de mitja hora. Un

dels primers esculls que es va trobar, però, a l'hora d'encarar una "adaptació coherent" va ser "evitar les referències als extraterrestres". Reguant apostava perquè el segon origen estigués vinculat a un "cataclisme nuclear provocat pels homes, d'aquesta manera la crítica social seria més directa". Pedrolo, però, s'hi va negar, segons explica Reguant, i va voler que es respectés la novel·la al cent per cent.

Va tenir un gran ressò, recorda el director

Es pot considerar, doncs, el primer "gran projecte de ficció" de TV3 en una època en què tot estava per fer televisivament; caldria esperar fins al 1994 perquè TV3 iniciés, amb *Poblenou*, la telenovel·la diària. El càsting per escollir els dos protagonistes de *Mecanoscrit del segon origen* va ser tot un esdeveniment. Reguant recorda que 200 noies es van presentar a la prova; finalment va ser Àgueda Font la que va interpretar l'Alba. Per al paper d'en Dídac nen, es va triar Guillem d'Efak, fill del can-

tant mallorquí, i per al Dídac jove, Moisès Torner. Lactriu Maife Gil va posar la veu a la guia del futur.

TV3 va estrenar la sèrie el desembre de 1985 i la va emetre els diumenges a les nou del vespre. Tot i que no hi havia audímetres, Ricard Reguant recorda el gran ressò que va tenir la sèrie, que va ser motiu de conversa al carrer i a l'escola, en part perquè era el primer projecte de ficció pròpia de TV3. El degà dels crítics televisius, l'estudiós Josep Maria Baget-Herms (1944-2004), en la seva columna a *La Vanguardia*, va destacar l'especial cura en el tractament de la imatge que tenia com a objectiu transmetre la soledat absoluta a què es veuen abocats els protagonistes. En canvi, Àngel Quintana, en la seva columna *La caixa llesta*, a El Punt, escrivia: "L'adaptació de la novel·la de Pedrolo vol jugar a l'estètica de *best-seller* futurista sense ésser conscient del material que té entre mans." I Quintana acabava dient: "Si volia adaptar-se amb quatre rals una novel·la com la de Pedrolo, el primer que calia era imaginació en la posada en escena, buscant recursos nous i més intel·ligents." Reguant assenyaleta que "Pedrolo retrata un món utòpic" i que per construir-lo, primer, havia de destruir el que ja coneixem. "No sé si ho vaig aconseguir", reconeix el director, però destaca que la sèrie "encara ara és recordada amb emoció i afecte". *